

ніе. Гуттенбергъ не умѣлъ да направи мастило за печатаніе, затова и слова̀-та излизали помрачени, слабы и отъ малко влагѣ сѣ изличявали. Шеферъ примѣсилъ на Гуттенбергово-то мастило малко масло, па и слова̀-та зарѣчалъ да направятъ все еднаквы, хубавы и отворены. Откамъ тыя двѣ страны, той подобрилъ и поисекълъ Гуттенберговѣ-тѣ измыслиѣ. А какъ достигнѣлъ той до това и да ся намѣси въ типографіѣ-тѣ? Затова самъ Фаустъ былъ кривдѣ. Фаусту именно ся дощѣло да печяли повече, затова той далъ Шеферу дѣщерѣ си, та го направилъ зять па му далъ и пары за да отвори новѣ типографіѣ. При това ся скаралъ и съ Гуттенберга и поискалъ си отъ него 1600-тѣхъ ф., които му бѣ займалъ. Гуттенбергъ нѣмалъ толкова пары; оттова излѣзохъ на сѣдѣ, който явно сѣдилъ откамъ Фауста за тщетѣ Гуттенбергѣ. Фаустъ доказвалъ, че и самъ нѣмалъ тыя пары, а гы былъ велъ назаемъ отъ другого, та гы далъ Гуттенбергу; затова си искалъ главницѣ-тѣ (серміѣ) назадъ заедно съ лихвѣ на лихвѣ. Сѣдѣ-тѣ отсѣди да ся закълне той, че работа-та е така както казва; Фаустъ наистинѣ ся заклѣ и при всичко, че въ онова врѣмя бѣ забранено да ся зима по 6 на столхва, сѣдѣ-тѣ не гяда това, а въ всичко искара правъ Фауста въ 1455 л. Гуттенбергъ неможаше да заплати и така го насилхъ да прѣдаде Фаусту типографіѣ-тѣ и всички напечатаны книги заедно съ колкото ималъ пергаментъ и хартіи. Така Фаустъ тури на рѣкѣ типографіѣ-тѣ, кождо, съ зяте си Шефера, подкачилъ да работи, а горкый Гуттенбергъ останѣ безъ работѣ, безъ пары и безъ книги, и станѣ по̀сиромахъ отъ колкото былъ нѣкога.

Нъ той былъ сръдцатъ чловѣкъ; не ся уплашилъ,